

Değerlendirme ve problem formülasyonu

Çeviri: Dr. Neriman KESİM

Endişe ve korkular çocukluk çağında yaygın olarak görülmektedir. Bu nedenle, klinisyen müdahalenin uygun veya gerekli olup olmadığını belirlemek için çocuğun anksiyete düzeyini, anksiyetesinin doğasını ve klinik önemini dikkatlice değerlendirmelidir. Anksiyete belirtileri ve bozukluklarının sistematik olarak değerlendirilmesi ve ölçülmesine yardım eden çeşitli standardize edilmiş görüşmeler ve anketler bulunmaktadır. Bunlar kısıtlılıkları olmasına rağmen, klinik görüşmede kullanışlı birer yardımcı olabilir. Örneğin, Silverman ve Ollendick (2005), bazı anket ve görüşmelerin psikometrik özellikleri ile klinik yararları ve duyarlılıkları arasında değişen bir dizi sorunu vurgulamaktadır. Bu ölçümleri kullanırken ve sonuçlarını yorumlarken, bu kısıtlılıkların farkında olunması gerekmektedir.

Çocuklarda anksiyete bozukluklarının tanı ve değerlendirmesi tam bir klinik görüşmeye dayanmalı, birçok yöntem ve kaynak kullanılmalı ve farklı alanlardan gelen bilgiler dikkate alınmalıdır. Kullanılan çeşitli yöntemler içinde, görüşmeler ve gözlemler ile anksiyete bozuklukları ve belirtilerinin ortaya çıkabileceği durumları örnekleyen ve yakalayan derecelendirme ölçekleri bulunabilir. Bunlar çocuğun gelişimsel düzeyine göre uyarlanmalıdır. Örneğin küçük çocuklarda öz bildirim anketlerinden daha az faydalanılırken gözlem ve üçüncü şahısların bildirimini daha güvenilirdir. Benzer şekilde, birden fazla kaynaktan bilgi almak, çocuğun davranışına ilişkin farklı perspektifleri kıyaslamak ve karşılaştırmak için fırsatlar sağlar. Fakat bilgi alınan kişiler arasında, özellikle de içsel anksiyete durumlarının ve belirtilerinin değerlendirilmesindeki uyum genellikle düşüktür. Gözlemler ve üçüncü bir kişi tarafından yapılan değerlendirmeler, çocukların durumlara ve farklı insanlara gösterdikleri tutumunu yansıtmada önemli farklılıklar gösterebilir.